

tap neil taiwaafnid, nink kulla kibbenid neil nautap, nink tullest neil lautap, et nä ei pea pelgama! Ent kurjateggijat ta ähwärdas: ta töstap omma reiwa alt üts tuhhat silma ülles, ta lautap omma latternat, ja astup tälle järgi, et ta ta mahha pörrutas, nink omma warjo alla saas.

Näts! kes saäl tullep, kes saäl töttap? Kõs mo-häle höllisewa, lillilehhe liguwa, rätti-were weretawa, illo-ehete helletawa! Neitsikenne, näts, sa ollet, sössarale jöwwat mannu jo! Jo ta leinas reiwa waowa, jo ta pösse römün paistawa, sössaritse heitke kokko! Just niüd Essä hääl ta heikap ärra jälleke; nink ta lähhep, langep; weap, waop; kõnnip, kaop!

Moišta, moišta, mes se sössar,
Kõsta, kõsta, kes se tõine?

Kõstus: minna moišta melega,
minna kõsta kelega:

Päiw om illus neitsikenne, rättis om tal taiwa-weer, nink sinnitse tal pilwe-sidi, kul-lakroni preets tal päiwa-paiste, walge reiwa päiwa-walgus. Ta toidap meid nink römüs-tap, nink kui jo öddangule lät, sis pimmetas kui kurbussen, nink kaste lammep pissarin, ja näts, kui öene sössar mannu jöwwap, sis waop essi alla, nink öddangune haggio paistap, rätti werest weel, ja helletap ta illo-ehetist.

Om tõine neitsi; ta uinotap kif päiwa wai-wa, ta kattap maad nink ilma. Ne kulla kibbene

ne omma taiwa-tähhe, nink ku se om se tulli, mes saäl paistap, et taiwa akne wallal, nink Essä holel maggame! Ent kurjale om tuhhat silma taiwa-tähhe, ja ku, kui lattern om tal järren, nink hirmotap ja nautap, et üllewäst iks Essä essi näep. Öene pimmedus, se om se leina-reiwas, mes mahha waop, kui wastne päiw jo jöwwap, nink hao walgus werretap, nink jir-gokesse laulawa ja lehhekesse liguwa.

Ni om sis ö nink päiw se sössaritse paar, kes tõine tõise järren kõnniwa, ja kokko iggawel ei anna.

Küssi: Kes ommawa ne nelli kõwwa meest

Ke murretsewa ilma eest:

Üts sööp nink neeld iks allati,

Nink täutmata joop tõine.

Se kolmas joosk ilm otsani,

Nink häleta weel laulap neljaske?

Kõsta: Tulli om se näljane

Toidota ta kistup!

Nink ma, se joop ilm täutmata,

Ja wessi joesep näutmata

Nink tuul, se puhkap häleta!

Mes se om: teggija ei tahha

tõstjale ei jä

ostjale ei lä

Nink perrandaja pälegi

Ei tija temmast middagi.

Kõsta: koolja kirst.